

חנוך גיא: שלושה רישונים

א

רְפוּף
בְּפִיק הַיָּד
וּפְרֵק הַכַּתֵּף,
לוֹחֵךְ אֶת
הָעֶפֶר בְּדָמַי,
וּבְטִירוֹת רֹאשׁוֹ
עֵיפֹו שׁוֹמְרִים,
הַנִּיחוּ אֶת
גִּשְׁקָם
לְפָנַי הַשְּׁעָרִים
שֶׁל עִיר מְקַלֵּט.

ב

הַיּוֹם
כִּלּוֹ שׁוֹשָׁן,
נִפְרָס פְּלָחִים
אֶל מוֹל פָּנֶיהָ.
כְּמַתְהַלֵּל בְּצַעֲפִים
מִשִּׁיר סוּדוֹת
וּמְאַסֵּף אֶת הַטְּפוֹת
אֵלַי גְּבִיעֵי זָהָב
וְהַגְּדוֹת הָאֲדָמוֹת.

ג

אֲנִי
מוֹסִיף וּמְתַמְלֵא
לְקִרְאָתוֹ,
הוֹלֵךְ חֶסֶר,
שׁוֹמֵר בְּשֵׁן וְעֵין,
דָּאוּג מִן הַשְּׁעָה

חֶפְשִׁי
מְעֻשְׁבִים עוֹלָיִם,
אֲשַׁלֵּיךְ אֶת הַמוֹטוֹת
וְאֶעְלֵם לִי
בְּחֻשָׁאֵי.